

Πατρών Χρυσόστομος: Η ευγνωμοσύνη των πατέρων μας, ύψωσε Ναούς και Μοναστήρια για την Παναγία

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών](#)

Την ποιμαντορική του Εγκύκλιο προς τον φιλόχριστο λαό της Πάτρας εξέδωσε για την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος.

Ο Ποιμενάρχης της Αποστολικής Μητροπόλεως των Πατρών ανέφερε μεταξύ άλλων: *“Κάθε ‘κκλησιά καί έξωκλήσι Της, κάθε Μοναστήρι καί προσκυνητάρι Της, κάθε εἰκόνισμά Της μαρτυρεῖ τίς πολλές εὐεργεσίες Της, ἀλλά καί τόν πόθο τῆς ψυχῆς μας, νά φθάσωμεν ἕως τὰ κράσπεδα τῶν ἱερῶν Της προσκυνημάτων, προκειμένου νά Τήν εὐχαριστήσωμεν ὑπέρ πάντων ἀνθ’ ὧν ὑπέρ ἡμῶν ἐπραξε καί πράττει, δεδομένη ἀκοιμήτως πρός τόν Υἱόν καί Θεόν Της, τόν Κύριον ἡμῶν καί Θεόν Ἰησοῦν Χριστόν”*.

Παρακάτω η εγκύκλιος του Μητροπολίτη Πατρών:

Παιδιά μου εὐλογημένα,

Σήμερα τιμᾶμε καί μακαρίζομε μέ ὕμνους καί ὠδές πνευματικές τήν Πανακήρατον Δέσποινα, τήν τοῦ Θεοῦ Μητέρα, τήν τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέραν καί τῶν ἡλιακῶν λαμπηδόνων καθαρωτέραν, τήν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ἡ Παναγία μας, εἶναι ἡ μεγαλυτέρα εὐεργέτις, μετά Θεόν, τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καί συμπάσης τῆς κτίσεως. Εἶναι ἡ ἀπό αἰώνων προκηρυχθεῖσα καί προφητικῶς προτυπωθεῖσα ὡς ράβδος Ἀαρών, ὡς στάμνος τοῦ μάνα, ὡς Κιβωτός τῆς Διαθήκης, ὡς βάτος φλεγόμενη καί μή κατακαιομένη, ὡς γέφυρα μετάγουσα ἐκ γῆς πρός οὐρανόν, ὡς νεφέλη τόν λαόν ἐπισκιάζουσα, ὡς πόκος ἔνδροσος καί τόσα ἄλλα.

Αὕτη ἔνωσε τόν οὐρανό μέ τήν γῆ. Αὕτη εἶπε τό «ναί» στήν Θεία βούληση γιά τήν λύτρωση τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, τῆς κατάρας δηλαδή, ἕνεκα τῆς παρακοῆς τῆς πρώτης Εὐας. Αὕτη ὡς καθαρῶτατον χρυσοῦν θυμιατήριον, ἐδέχθη ἐντός Της, τόν Κύριον καί Θεόν ἡμῶν, τόν Οὐράνιον Ἄνθρακα, τόν Υἱόν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ, τόν πρό πάντων αἰώνων, ἐκ Πατρός γενηθέντα, τόν Ὅποῖον ἐκυοφόρησε καί ἔφερε στόν κόσμον, τέλειον Θεόν καί τέλειον Ἄνθρωπον, οὔσα πρό τόκου, ἐν τόκῳ καί μετά τόκον Παρθένος καί ὑπό τῶν οὐρανίων καί ἐπιγείων δυνάμεων, ὡς Ἀειπάρθενος τιμωμένη.

Αὐτή ἐγαλούχησε τον Σωτῆρα, τόν εἶδε αὐξανόμενον, τόν ἤκουσε διδάσκοντα, τόν ἐθαύμασε θαυματουργοῦντα. Ἐπόνεσε ὁρῶσα Αὐτόν σταυρούμενον καί πρώτη ἐχάρη πληροφορηθεῖσα ἐκ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, τήν Ἀνάσταση καί πρώτη εἶδε Αὐτόν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, κατὰ τήν διδασκαλία τῶν Ἁγίων καί θειοτάτων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἡ Θεοτόκος παρέμεινε ὡς παράκλησις τῶν Ἀποστόλων, ὃχι μόνον ἕως τῆς κοιμήσεώς Της καί τῆς εἰς οὐρανούς μεταστάσεώς Της, ἀλλά καί μετά ταῦτα, συνοδεύουσα αὐτούς καί προστατεύουσα νοερῶς εἰς τό κήρυγμα ἀνά πᾶσαν τήν Οἰκουμένην καί εἰς τό μαρτύριόν τους ὑπέρ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ὡς συνέβη καί μέ τόν ἱδρυτήν καί προστάτην, τῆς τῶν Πατέρων Ἐκκλησίας, τόν Ἅγιον Ἀπόστολον Ἀνδρέαν, τόν Πρωτόκλητον.

Πρός αὐτήν προσβλέπει ἅπαν τό ἀνθρώπινον γένος καί δέεται καί τήν καθικετεύει νά μεταφέρῃ τās λιτάς καί δεήσεις, τās μετά δακρύων ἱκετηρίας, ὡς θά ἔλεγεν ὁ ἱερώτατος Χρυσόστομος πρὸς τόν Θεόν, ὥστε παρά τās πολλές ἁμαρτίας μας, νά γίνεται ὁ Κύριος ἱλεως πᾶσιν ἡμῖν.

Ἄν πάντες οἱ θεούμενοι ὁμολογοῦν τήν χάριν καί κηρύττουν τήν εὐεργεσίαν, πόσο μᾶλλον τό γένος μας, τό ὁποῖον παντοιοτρόπως εὐεργετήθη ἀπό τήν Κυρίαν Θεοτόκον καί διά πρεσβειῶν της πρὸς Κύριον ἠλεήθη!

Αὐτή στάθηκε βοηθός στούς κινδύνους καί ρύστης καί παραμυθία καί μήτηρ στοργική, ὅταν εὐρέθημεν ἐν ἀνάγκαις ποικίλαις καί ἐν σκληραῖς δουλείαις, ἕνεκα τῆς ἀποστασίας μας ἀπό τόν Θεόν. Αὐτή μᾶς ἐσφόγγισε τὰ δάκρυα. Αὐτή μᾶς ἐστήριξε. Αὐτή προπορεύτηκε καί μᾶς ἐνίσχυσε στούς ἀγῶνες μας, ὥστε νά ἀπολαύσωμε τήν ἐλευθερία.

Αὐτήν ἐπεκαλέσθησαν γονυκλινεῖς καί μέ δάκρυα στά μάτια, Πατριάρχαι, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς καί Μοναχοί. Αὐτήν παρακάλεσαν οἱ ἀοίδιμοι ἀγωνισταί ὑπέρ τῶν Ἱερῶν καί τῶν Ὁσίων, οἱ ἥρωες ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος μας.

Ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν πατέρων μας, ὕψωσε Ναούς καί Μοναστήρια πρὸς τιμὴν Της, ἱερά καταφύγια τῶν πονεμένων καί ἀδικουμένων, λιμένας εὐδίου τῶν στρατοκόπων τῆς ζωῆς.

Κάθε ἑκκλησιά καί ἐξωκλήσι Της, κάθε Μοναστήρι καί προσκυνητάρι Της, κάθε εἰκόνισμά Της μαρτυρεῖ τίς πολλές εὐεργεσίες Της, ἀλλά καί τόν πόθο τῆς ψυχῆς μας, νά φθάσωμεν ἕως τὰ κράσπεδα τῶν ἱερῶν Της προσκυνημάτων, προκειμένου νά Τήν εὐχαριστήσωμεν ὑπέρ πάντων ἀνθ' ὧν ὑπέρ ἡμῶν ἐπραξε καί πράττει, δεομένη ἀκοιμήτως πρὸς τόν Υἱόν καί Θεόν Της, τόν Κύριον ἡμῶν καί Θεόν Ἰησοῦν

Χριστόν. Ἀλλά καί νά Τήν παρακαλέσωμε νά σκέπη, νά φρουρή καί νά προστατεύη τήν Πατρίδα μας, ἡ ὁποία ἐνῶ χριστώνυμος κατέστη, δυστυχῶς τόν Κύριον λυπεῖ, τόν νόμον αὐτοῦ ἀπολακτίζουσα καί τό θέλημα Αὐτοῦ καταφρονοῦσα. Γονυπετεῖς καί μέ δάκρυα στά μάτια νά Τήν ἱκετεύσωμε, ὡς Παντάνασσα καί Γηροκομήτισσα, ὡς Ἐλεοῦσα καί Χρυσοποδαρίτισσα, ὡς τιμᾶται στήν ἱεράν καί Ἀποστολικήν Μητρόπολιν μας, ἀλλά καί ὡς Μεγαλόχαρη καί Γοργοεπήκοον καί Φοβεράν Προστασίαν.

Ἐλᾶτε, ἀδελφοί μου, νά ἀφήσωμε τήν ἐσωτερικήν μας κραυγή ἐνώπιόν Της, ὁ καθεῖς ἐκφράζοντας πόνους καί πόθους καί στεναγμούς, γιά τόν ἴδιον, γιά τά παιδιά μας, γιά τήν οἰκογένεια πού ἀλύπητα κτυπιέται ἀπό τίς ξένες καί ἀλλότριες δυνάμεις καί ἀπό τά αἰσχρά πρότυπα καί τούς νόμους πού υἱοθετήθηκαν, δυστυχῶς καί στή χώρα μας. Ἐλᾶτε νά προσευχηθοῦμε γιά τήν ἀνόρθωση τῆς παιδείας, διότι υἱοθετήθησαν τά ἄθεα γράμματα. Ἐλᾶτε νά τήν ἱκετεύσωμε γιά τήν πατρίδα μας, πού ἔχασε τόν πνευματικό της βηματισμό καί προσανατολισμό, ἀλλά καί γιά τόν κόσμον ὁλόκληρο πού παραπαίει καί ὁδηγεῖται μέσα ἀπό τά μίση, τήν σαρκολατρεία, τήν διαστροφή, τούς πολέμους καί τόσα ἄλλα στό βοῦρκο καί στό βάραθρο τῆς καταστροφῆς.

Ἀδελφοί μου,

Ἡ Ἐκκλησία διδάσκει καί ἐπιμένει νά μᾶς ἐνθαρρύνῃ: «Πολύ ἰσχύει δέησις Μητρός πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης» καί «πολύ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη». Τό πρῶτο, εἶναι ὄχι ἀπλῶς ἐνθαρρυντικό, ἀλλά ἐπιβεβαιωτικό, τῆς μεγάλης παρρησίας τῆς Θεοτόκου πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης. Τό δεύτερον εἶναι παραμυθητικόν, διότι ἡ κοινωνία μας, ὁ κόσμος δέν ἔμεινε ποτέ χωρίς Ἀγίους, οἱ ὁποῖοι εἶναι, μέ πρώτην τήν Θεοτόκον ἡ παρηγοριά μας καί ἡ ἀναψυχή μας ἀπό τόν φοβερό καύσωνα τῆς ἁμαρτίας. Καί σεῖς σήμερα ὅλοι, ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ, μαρτυρεῖτε μέ τήν συγκινητική συμμετοχή σας, στήν ἐορτή τῆς Παναγίας μας, ὅτι αὕτη εἶναι ἡ χαρά μας καί ἡ ἀπαντοχή μας. Χαιρόμεθα, διότι ἐσεῖς τήν ἱκεσίαν καί δέησιν, ἀπό τά τρίσβαθα τῆς καρδίας σας προσφέρετε γιά τήν ὑγίεια, τήν πρόοδο, τήν μετάνοια καί τήν σωτηρία τοῦ τόπου μας καί τῆς πατρίδος μας.

Ἄς μιμηθοῦμε, ἀδελφοί μου, τήν Παναγία μας καί στίς ἀρετές Της, ὅση δύναμις ἐστίν ἡμῖν, εἰς τήν φιλοθείαν καί φιланθρωπίαν, τό θέλημα τοῦ Κυρίου ἐργαζόμενοι καί τούς ἀδελφούς μας ἐλεοῦντες.

Πρὸς τοῦτο, ὥστε καί ἐμπράκτως νά συμμετέχωμε στήν ἐνίσχυση τῶν ἀδελφῶν μας, τῶν ἐν ἀνάγκαις ὄντων, ἃς βοηθήσωμε, ὅπως πράττομε κάθε χρόνο στή Γιορτή Της, μέ ὅ,τι ὁ καθεῖς δύναται καί ἐφ' ὅσον προαίρεται, μέσω τῆς σημερινῆς δισκοφορίας, ὥστε μαζί μέ τά πνευματικά ὠφέλη, νά ἔχουν καί τά πρὸς τό ζῆν οἱ

ἐμπερίστατοι ἀδελφοί μας.

Ἡ Παναγία μας προτοῦ κοιμηθῇ ἔδωκε καί τό ταπεινόν ἔνδυμά Της στούς πτωχοῦς. Ἐξ' ἄλλου ὁ Κύριός μας ἐπτώχευσε, ἵνα ἡμεῖς πλουτίσωμεν καί εἰς οὐρανούς ἀνέλθωμεν. Ἐλεοῦντες, λοιπόν, τοὺς πτωχοῦς, τόν Κύριον ἐλεοῦμεν καί τήν Κυρίαν Θεοτόκον χαροποιοῦμεν.

Παιδιά μου εὐλογημένα, ἀπό τά τρίςβαθα τῆς ψυχῆς μου, εὐχομαι ἡ Παναγία μας, νά σᾶς δίδῃ χαρά, υἱεῖα καί κάθε εὐτυχία στή ζωή σας, διά τῶν ἁγίων πρεσβειῶν Της. Νά σκέπη τά παιδιά σας, τήν οἰκογένειά σας, νά σᾶς παρηγορῇ στούς πόνους καί στίς δυσκολίες καί νά χαρίζῃ τήν δύναμη, ὥστε ἅπαντες νά φθάσωμεν εἰς τόν ἁγιασμόν καί εἰς τήν σωτηρίαν.

Σᾶς ἀσπάζομαι ἅπαντας ἐν Κυρίῳ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ Ο ΠΑΤΡΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ